

EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT – 2 DECEMBER 2018

Inleiding

Stellen we ons in de aanwezigheid van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest – Amen

Welkom aan u allen op deze eerste zondag van de Advent.

Eerste zondag van de Advent, prelude van een nieuw begin, proloog van een bijzonder levensverhaal. Het verhaal over het leven van Jezus van Nazareth, geboren in een stal, gestorven aan het kruis en verrezen op de derde dag.

In een jaar tijd komt dat grote verhaal weer opnieuw voorbij, om er weer een stapje dichterbij te komen, om er weer iets meer van te begrijpen, om er weer iets meer richting aan te ontdekken.

In de eerste lezing van vandaag wordt dat nieuwe begin aangekondigd. Een redder zal komen, iemand die licht laat schijnen in de mensenwereld - ook daar waar het duister is.

In de tweede lezing staat Jezus enkele dagen voor zijn gevangenneming en dood. Hij kondigt aan dat de mensenzoon opnieuw zal komen. Tekenen aan de hemel. Wees niet bang, roept hij op, en wees waakzaam.

Het verhaal waaraan wij vandaag weer opnieuw beginnen, is een verhaal voor mensen die niet bang zijn. Voor mensen die wakker willen worden, die willen zien en horen wat echt is.

We vallen niet zomaar met de deur in huis. Nee, we beginnen bij het begin, stap voor stap, woord voor woord, kaars voor kaars. Vandaag de eerste.

Overweging

De avond valt over Jerusalem. Met enkele leerlingen loopt Jezus de stad uit. Vanuit de tempel gaan ze naar de Olijfberg, ietsje buiten de stad, om er de nacht door te brengen.

Het is de week voor het grote jaarlijkse Paasfeest. Het is ook de laatste week van Jezus' leven. De bejubelde intocht met de palmtakken is nog maar een paar dagen terug. Elke ochtend zijn al vroeg mensen in de tempel om naar Jezus te luisteren. Er zijn ook tegenkrachten in de stad. Onderling hebben de autoriteiten al tot het doodsvonnis van Jezus besloten. Nu zoeken ze steeds opnieuw de confrontatie om het vonnis te staven. Spanningen in de stad. Wij weten wat er binnen enkele dagen staat te gebeuren: die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruisigd, gestorven en begraven.

Maar zo ver is het nog niet. De leerlingen lijken geen flauw vermoeden te hebben van wat er staat te gebeuren. Verrukt zijn ze over de pracht van de tempel: zie eens die enorme stenen en die imposante muren. En toch, antwoordt Jezus, zal geen steen van de tempel op de andere blijven. En niet alleen Jerusalem. Oorlogen, dwalingen, rampen zullen heel de wereld treffen. Maar als zon, maan en sterren wankelen, als de hele wereld op haar grondvesten schudt, dan komt de mensenzoon met macht en majesteit opnieuw naar de aarde. Op een wolk. Een nieuwe komst. Een wederkomst. Wees niet bang in het geweld. Sta rechtop, fier, onwankelbaar. Leef in vertrouwen. Want alles is tijdelijk, maar deze woorden zijn eeuwig.

Al wat geschapen is, lijkt Jezus te zeggen, heeft een begin en een eind. Er is alfa en er is omega, er is schepping en er is voltooiing, er is geboorte en er is dood. De tijd duurt lang, vele eeuwen en millennia lang, maar toch: de tijd is tijdelijk. Er komt 'n eind aan. Wanneer het einde komt, weet niemand; dat weet alleen de Vader. Word wakker, leef wakker, wees waakzaam opdat de tekenen van het einde en de wederkomst je niet ontgaan.

Ook wij, ieder van ons, heeft een begin en een einde. Allemaal krijgen we een bepaalde tijd van leven: een vooraf onbekend aantal jaren. Dat zijn onze jaren, dat is onze levenstijd. Onze tijd is weliswaar tijdelijk en begrensd maar voor altijd zal blijven bestaan dat dit ónze jaren waren. Wij hebben geleefd, ieder van ons. Dat blijft voor altijd en eeuwig een feit.

Wat doen we met onze levenstijd? Als mensen zijn we veelal geneigd om onder onze maat te leven. We zijn traag van begrip en de afleidingen zijn alom. We hebben de neiging in slaap te sukkelen met dagelijkse drukte en feestjes en zorgen.

Maar wijzen en profeten zeggen dat wij meer kunnen, beter kunnen. Zij roepen op ons te verheffen tot de maat van een goddelijke werkelijkheid. Toegroeien naar het beeld van de Schepper. Tot dat wat van tijdloze, van eeuwige waarde is. Want zo zijn wij bedoeld. Nader tot U. Daarvoor moeten we wakker worden, waakzaam zijn. Want anders ontgaat ons het moment, de kans, de betekenis. Wakker worden – dat is misschien wel de grootste uitdaging waar wij als mensen voor staan. In ieder geval het begin. Genesis.

In de eerste lezing van vandaag kondigt de profeet Jeremia, zo'n zes eeuwen voor Jezus, de geboorte aan van een redder die recht en gerechtigheid zal brengen. Een telg uit het geslacht van David.

Op deze eerste zondag van de Advent gedenken we deze aankondiging. Een redder wordt in ons midden geboren. Een heel nieuw jaar mogen we weer met Zijn leven meelopen. Alle grote levensthema's zullen weer voorbij komen: geboorte en vreugde, roeping en verraad, dood en verrijzenis. We worden uitgenodigd om opnieuw in deze verhalen te stappen. Niet als toeschouwer maar als deelnemer. Om ze aan den lijve te voelen, om wakker te worden.

Nu staan we aan het begin. Advent. Nog voor de geboorte, nog voor komst. We bereiden ons voor. We bouwen weer stalletjes met kribjes. We zetten de herders en koningen erbij. We versieren weer kerstbomen met lichtjes en sneeuw. We zingen weer in de stille nacht en komen tezamen onder de sterrenhemel. Als in een theater zetten we een decor op. Om er in te leven, om de werkelijkheid van Jezus dichtbij te brengen. Zo dichtbij als maar kan. Om wakker te worden.

We kunnen wakker worden aan een prachtige cantate of aan een eenvoudig kerstliedje. Aanstekelijk teder bijvoorbeeld zingt Herman van Veen het '**Klein klein Jezuke, hebt ge zulken kou**'. In dit ontroerend eenvoudige liedje zijn we vol van dienende liefde en zijn we bereid van alles voor de kleine Jezus te doen. De makers van het liedje hebben iets van zijn eenzaamheid, van zijn liefde, van zijn kou begrepen. '**We zullen een vuurtje stoken, we zullen een pappeke koken**'. Als we de ziel van dit lieflijk tafereeltje kunnen vinden, met onze geest kunnen vatten en met ons hart kunnen voelen, dan zijn we voor even ontwaakt, wakker. Een lichtje Nader tot U.

En dat zijn kostbare, misschien wel heilige momenten op onze levensweg. Open en ontroerd. Wakker. Waakzaam. Als pelgrims op weg, uitziend naar groen in donkere wintertijd. Als tijdelijke mensen onderweg naar wat eeuwig is.